No. 89. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 26 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

I.

Het Handelsblad

wil maar niet gedoogen, dat er ergens, in welk hoekje van het vaderland dan ook, eene opinie worde voorgedragen, welke eenigzins zou mogen verschillen van de ultra-liberale denkbeelden welke het *Handelsblad* op het stuk van handels-voorregten koestert. Is het uit *Vlissingen*, uit *Utrecht*, uit *Groningen* of *Haarlem*, dat er zich stemmen verheffen tegen het bij uitsluiting bevoorregten van den groothandel; dat men aanwijst het betrekkelijk kleine getal ingezetenen, hetwelk daarvan werkelijk leeft en voordeel geniet, vergeleken met het getal, hetwelk in den landbouw, de fabrijk-nijverheid, de handwerken en andere burgernering mitsgaders in de nationale visscherijen, bestaanmiddelen vindt; onverschillig; het *Handelsblad* zal op hoogen toon den met haar in denkbeelden verschillende trachten te overbluffen en hem te beduiden, dat hij raaskalt of een regte domoor is.

Het *Handelsblad* heeft het thans weder met het *Nieuwsblad* aan den stok. In zijn nommer van 22 dezer, beschuldigt het dit blad, van voort te gaan met » *ergernis te geven*, door bij elke gelegenheid » de meest erkende staatbuishoudkundige waarheden » aan te randen."

Wat was er dan nu door het *Nieuwsblad* beweerd, om het *Handelsblad* zoo te doen opstuiven? In substantie alleen: dat Staten, welker krachten in *handel*, *industrie* en *kapitalen* niet min of meer (niet tot zekeren graad altans, lezen wij hieruit.) tegen die van andere Staten zijn opgewassen, noodig hebben, door hunne Regeringen tegen de overmagt van zoodanige vreemden handel, industrie en kapitalen te worden beschermd, ten einde tijd te hebben van hunne eigene krachten in dit een en ander te kunnen ontwikkelen.

Deze bewering komt ons volkomen juist voor; maar het *Handelsblad* heeft gemeend, dezelve met ééne vraag te kunnen omver werpen: het zegt: » En zullen zij, die nu de minderen in welvaart zijn met » de meerderen tot zekeren trap van gelijkmatige wel» vaart komen, als men hun het benuttigen van hunne » hulpbronnen door de voordeelen van den handels» ruil beletten wil?"

Het antwoord hierop is, naar ons inzien, zeer gemakkelijk te leveren.

Wanneer van zwakkere Staten gesproken wordt, dan bedoelt men daarmede zeker geenszins Staten in hunne kindschheid; maar reeds gevestigde Staten, strevende mede naar ontwikkeling, reeds in het bezit van *eenigen* handel, van *eenige* industrie van *eenige* kapitalen.

In *dezen* toestand, moet men zulk eenen zwakkeren Staat beschouwen, tegen over anderen, welke verre in krachten boven zoodanigen Staat verheven zijn.

Genoot de handel, de industrie in den zwakkeren Staat nu eene doelmatige bescherming tegen de overmagt, straks omschreven, dan konden de *aanwezige kapitalen* rustig en geregeld worden aangewend: tot verbetering en ontwikkeling van den landbouw, tot aanschaffing van de meest volmaakte werktuigen, tot uitbreiding van scheepvaart, voor zoo ver het land er gunstig toe gelegen ware, en anders tot verbetering van andersoortige vervoermiddelen, tot onderneming van takken van nijverheid van onderscheiden aard. Door deze ontwikkeling en werkzaamheid, kwam er van lieverlede meer productie in zulk eenen Staat; en de kapitalen, bestaande in bebouwden grond, in huizen, in schepen of vervoermiddelen, in fabrijken en werktuigen, in vervaardigde of voortgebragte voorwerpen van behoefte, anders gezegd in *koopwaren*, die kapitalen zouden, door den arbeid in het binnenland, waartoe ieder alsdan zou geroepen worden, achtervolgelijk toenemen en tot nog meerdere productie den weg banen. Ware er behoefte aan grondstoffen van buiten, of ware er van eenig voortbrengsel te groote overvloed in het binnenland voorhanden gekomen, de *nationale* scheepvaart of vervoermiddelen, de *nationale* handel zouden zich bemoeijen, om die grondstoffen te gaan afhalen, om dat overschot met voordeel uit te voeren en tegen andere nuttige waarden te gaan verruilen. Men zou weten welk land het meeste behoefte aan het overschot, vooral der natuurlijke voortbrengselen van den grond des zwakkeren Staats, had; en men zou zich met *dat* land, doch vooreerst met geen ander, op eenen gelijken voet trachten te stellen, door aan hetzelve eene gelijke mate van vrijheid van invoer *zyner* overschotten van voortbrengselen toe te staan, als men voor zichzelven in dat land begeerde. Ziedaar reeds toeneming van vrijheid van handel, doch zonder dat daarbij de zwakkere aan den sterken dadelijk werd opgeofferd. Later, wanneer de productie van natuurlijke voortbrengselen, van inlandsche nijverheid, van nationalen handel en scheepvaart, zich van lieverlede hadden ontwikkeld en uitgebreid, zou men ook van lieverlede kunnen naderen tot meer volkomene handelsvrijheid, voor alle *andere* Staten; doch dan ook ware de toestand, de mogelijkheid tot mededinging voor den *nationalen* handel, nijverheid, land- en scheepsbouw op eene voldoende wijze verzekerd en de mededinging van buiten kon nu niet anders dan weldadig werken op de volksvlijt van het binnenland.

Dit zijn onze denkbeelden, wanneer wij van *bescherming* spreken of hooren spreken van *zwakkere* Staten, tegenover de *sterkeren*. Men moge ons daarbij van cosmopolitaansche denkbeelden verdacht houden, dit zij zoo! Onze tegenstanders zullen niet durven erkennen, dat zij minder dan wij het geluk der Staten en volken, *in het algemeen*, op het oog hebben.

Maar zien wij nu eens, hoezeer zwakkere Staten in hunne ontwikkeling en toenemende welvaart zouden worden belemmerd en tegengehouden, door zóódanige algemeene, onbeperkte handelsvrijheid, als welke het *Handelsblad* tot zijn lievelingsdenkbeeld, (in het belang van Amsterdam), hebbende aangenomen, niet velen kan, dat door anderen, op welke wijze dan ook, wordt bestreden of afgekeurd.

Wij nemen *Spanje* tot voorbeeld: want de kwestie is ontstaan uit de opmerkingen, waartoe bijzonder *dat* land elders aanleiding gaf.

Dat land zal zich overgeven aan de theorien van het *Handelsblad*. Het zal *handelsvryheid* in de ruimste mate op zijn grondgebied toestaan. Het bezit ongeveer 16 millioen zielen. Het bezit ook kapitalen, *vooral in landeryen*, verder in goud of zilver, in gebouwen, in schepen, in mijnen (welke grootendeels verpand zijn), in *industriele* ondernemingen enz.

Dat land was met *deze* hulpmiddelen tamelijk wel in staat, om zich, bij zijne gunstige ligging, tot eene groote hoogte van welvaart te verheffen, — mits geene andere Staten, door hun eigenbelang gedreven, hier de behulpzame hand kwamen bieden, daartoe in staat gesteld, door de toepassing der ultra-liberale beginselen van het *Handelsblad*.

Wij willen alleen aantoonen, wat *Engeland*, wat *Engeland alleen*, bij de toepassing dierzelfde beginselen; zou vermogen, om aan de ontwikkeling, de welvaart, de toeneming in nationalen rijkdom van Spanje, aan hinderpalen in den weg te leggen, ten gevolge alleen daarvan, dat deze (de Spaansche) Staat, noch ten aanzien van zijnen handel en scheepvaart, noch ten aanzien van zijne nijverheid, noch ten aanzien zijner beschikbare kapitalen, tegen de overmagt van den Britschen mededinger ware opgewassen.

In een volgend artikel derhalve, beschouwen wij Spanje, als bevoorregt wel volkomen *vryen* handel, als *zonder* bescherming voor zijne verschillende takken van volksvlijt, en trachten *dan* aan te toonen, op welken voorspoed, op welken vooruitgang het daarbij zou mogen of kunnen rekenen. De uitkomsten, daarbij te verkrijgen zullen ook voor een deel altans op ons goede Nederland van toepassing kunnen worden gemaakt en eenige schroomvalligheid kunnen doen ontstaan, om *dat* land met eene onbeperkte handelsvrijheid te begunstigen, terwijl alle andere Staten van Europa (welligt bij gebrek aan de voorlichtingen van een *plaatselyk* oordeelend *Handelsblad*) eenen tegenovergestelden weg vermeenen te moeten inslaan.

Publicatie

(Vervolg van onze vorige.)

Art. 67. Diegenen, welke verlangen om van de vergunning in het vorige artikel vermeld, gebruik te maken, zullen binnen de acht dagen na de ontvangst van het biljet waarbij zij, overeenkomstig artikel 65, lett. d hiervoren van hunne designatie voor de dienst der brandspuiten worden verwittigd, van hun voornemen aan Heeren Commissarissen over het Brandwezen schriftelijk moeten kennis geven, en binnen gelijken tijd een jaar contributie ten bedrage van f 6 -- bij den Secretaris en Penningmeester overbrengen, en voorts telken jare en wel voor den 1 Junij, in handen van alsvoren, de contributie van een jaar vooruit betalen; zullende bij gebreke van die betaling binnen gezegden tijd te hebben bewerkstelligd, de belanghebbende aangemerkt worden, van de vergunning om zich vrij koopen, te hebben afgezien en dadelijk tot de dienst bij het Brandwezen worden opgeroepen.

Art. 68. Heeren Commissarissen over het Brandwezen zullen jaarlijks voor den 1 Augustus, aan Burgemeester en Wethouders eene opgave laten toekomen van alle personen, welke van de bij art. 67 verleende bevoegdheid hebben gebruik gemaakt, alsmede van diegenen, welke met de aanzuivering hunner contributie zijn in gebreke gebleven.

Art. 69. De bepalingen bij art. 67 en 68 vastgesteld, strekken zich alleen uit tot de personen als bedienden bij de spuiten geplaatst, en geenszins tot het overige personeel bij art. 58 omschreven; zullende niemand van de waarneming der daarbij vermelde betrekkingen zich mogen onttrekken, dan om wettige en goedgekeurde redenen.

Art. 70. De Brandmeesters en Onder-Brandmeesters zullen, als zij den ouderdom van 60 jaren bereikt hebben, aan Heeren Burgemeester en Wethouders, door tusschenkomst van Heeren Commissarissen, derzelver ontslag kunnen vragen.

De bedienden zullen worden ontslagen:

a. wanneer zij den ouderdom van 60 jaren bereikt hebben.

b. Die, ofschoon den ouderdom van 60 jaren nog niet bereikt hebbende, door jongere in jaren kunnen vervangen worden, overeenkomstig het bepaalde bij art. 64, lett. *b.* Zij zullen echter niet ontslagen worden, ten ware zij zelven dit ontslag mogten verlangen.

c. Wanneer zij voor de dienst bij de brandspuiten ongeschikt geworden zijn, en

d. Wanneer zij voor de Schutterij geloot hebbende, een dienstpligtig nummer getrokken hebben, overeenkomstig het bepaalde bij art. 64, lett. *a.*

Art. 71. Boven de deur der woning van Brandmeesters zal een bord worden gesteld, waarop geplaatst zal zijn hunne kwaliteit en de letter van de spuit waaraan zij geaffecteerd zijn.

Art. 72. Om bij voorval van brand bekend te zijn en zich te doen onderscheiden, zoo zullen Commissarissen, de Secretaris, mitsgaders de Inspecteur over de bluschmiddelen, voorzien zijn van een onderscheidingsteeken, bestaande in eenen zilveren penning, gedragen aan een rood lint; de brandmeesters zullen tot onderscheidings teeken dragen eenen stok, lang één' en een halve el; de Onder-Brandmeesters eenen stok, lang één' el, beide rood en wit geschilderd; de verdere manschappen zullen voorzien zijn van eenen zwartlederen armband, gedragen aan den linker arm, gemerkt met het stads wapen en waarop mede de letter van de spuit waartoe zij zijn geaffecteerd, alsook het nummer waaruit de werkzaamheden blijken zullen, zijn uitgedrukt: ook zullen zij voorzien zijn van eenen looden of zinken penning, waarop de letter van de spuit vermeld is, alsmede het nummer hetwelk de geaffecteerde zal verkregen hebben voor de behandeling aan de spuit.

Deze penning zal door ieder der manschappen, aan het brandspuit-huisje gekomen zijnde, dadelijk aan den tegenwoordig zijnden Onder Brandmeester moeten overhandigd worden, ten einde deze de weggeblevenen en de te laat gekomen zijnden kennen, en naar het bevind van zaken onderhouden of door het opleggen der bepaalde boeten straffen.

De Bode zal voorzien zijn van eene koperen plaat, gedragen aan een rood lint, waarop gegraveerd zullen zijn de woorden: *Brand-Directie der Stad Vlissingen*, alsmede van een wit vlaggetje, en bij avond of nacht, met eene lantaarn met brandend licht daarin, beide hangende aan eenen stok.

Al de voorschreven onderscheidingsteekens, waarin door den Raad wijzigingen zullen kunnen worden gemaakt, zullen van Stadswege worden bekostigd. (Het vervolg hierna.)

NIEUWSTIJDINGEN.

FRANKRIJK.

— Voor een paar weken heeft een Bretagner een bewijs van ongemeene sterkte gegeven. Een inwoner van Lorey in het departement Calvados namelijk, eenigen zijner vrienden een' eikenboom ziende roeijen, wedde dat hij den stam, welks zwaarte, van de takken ontdaan, op 550 à 600 kilogrammen (of Ned. ponden) geschat werd, alleen zou wegdragen. Men nam de weddingschap aan, en tien man werden vereischt om den last op den rug des dragers te plaatsen. Elk dacht hem oogenblikkelijk daaronder te zullen zien bezwijken, maar hij droeg dien vrolijk het veld af, stapte daarbij over twee ploegvorens en legde het vrachtje op den aan het land grenzenden dwarsweg neder.

— Te Condé heeft eene vrouw een ongemeen bewijs van moed gegeven. Zij ziet den 8. dezer eenen wolf op de straat van haar dorp. Onverzeld, en zoo het schijnt ongewapend, grijpt zij het roofdier aan, krijgt het onder zich op den grond en wordt het meester. In den strijd heeft echter de onverschrokken vrouw een lid van een harer vingers verloren.

— Nabij Nantes is door een dertienjarige knaap, met name *Guerin*, wel tegen wil en dank, eene luchtreis gedaan, die hem, zonder wonderdadige behoeding van hooger hand, onfeilbaar het leven had moeten kosten.

De heer *Kirch* moest Zondag ll. met een' ballon opgaan. Het weder was fraai en de toevloed van nieuwsgierigen was groot. Men was bezig met het vullen van den ballon, die reeds merkbaar aan het zwellen was, toen het touw, hetwelk den ballon van boven vastbield, knapte en de

mongolfière zoo de lucht zijn ingegaan; zoo niet een aantal menschen haar dadelijk gegrepen en met inspanning van krachten van onderen hadden vastgehouden. Op deze wijze werd de verdere vulling voortgezet en in den tijd van ongeveer een uur volbragt, toen het linnen op drie plaatsen te gelijk begon te branden; met natte sponzen gelukte het evenwel, die beginsels van brand weder te blusschen; nu wilde men het schuitje gaan aanbinden, maar eenige der mannen, die den ballon vast hielden, lieten los, en dus werd het aan de andere overblijvenden onmogelijk, het lucht-gevaarte tegen te houden; ook zij moesten loslaten en nu ging de ballon naar boven met het schuitje nog slechts aan eenen kant vastgemaakt. De jonge *Guerin*, die daar nabij stond, geraakte met het been in een der touwen verwardt en voelde zich medeslepen. Gelukkig behield hij in dit zoo hachelijk oogenblik zijne volle bedaardheid van geest, en een tweede van het schuitje afhangend touw grijpend, slingerde hij dit om zijne armen en liet zich voorts op Gods genade de lucht ingaan.

Dit ijzingwekkende schouwspel duurde omstreeks de zeven minuten, toen zag men den ballon weder dalen en, op eenen geruimen afstand van de plaats van oplating, op een veld nederkomen. De prefekt en eenige andere heeren reden oogenblikkelijk naar de plek, om het kind ter hulp te snellen. Zij vonden hem volmaakt wel; het gaan boven de rivier was, volgens zijne eigene verzekering, datgeen, hetwelk hem den grootsten angst had doen uitstaan. Een gescheurde pantalon is al het letsel dat hij bekomen heeft.

NEDERLANDEN.

— Werd, nu bijna vier maanden geleden, in het *Handelsblad* een welverdiende lof toegezwaaid, aan het buitengewoon talent van den kunstgraveur, den heer *L. Schweickhardt*, in de residentie woonachtig, bij de voltooijing van de voor een groot gedeelte door hem bewerkte kaart en titel onzer Oost-Indische bezittingen, welker uitvoering door alle deskundigen zoo hoogelijk geroemd wordt; thans vernemen wij, dat genoemde kunstenaar, hoezeer in een ander genre, een vernieuwd bewijs geleverd heeft van de buitengewone bekwaamheid, met welke hij de graveerstift weet te behandelen. Het heeft hem namelijk mogen gelukken, om het gebed: *Onze Vader*, enz., in het EEN ZESDE GEDEELTE *op de grootte van een* STUIVERTJE zoo duidelijk te graveren, dat hetzelve zonder moeite met het bloote oog gelezen kan worden. Hoe moeijelijk de plaatsing van dit gebed in zulk een uitermate klein bestek is, zal menigeen kunnen getuigen, die zulks te vergeefs met de pen beproefde, en hoeveel te moeijelijker is het dan niet dit met het puntige staal op het gladde koper daar te stellen. Men moge het dan ook gerust een kunstgewrocht noemen eenig in zijn soort, en wij berigten met genoegen, dat een twaalftal afdrukken, (de eenige bestaande), in keurigen vorm, benevens het gegraveerde plaatje, eerbiediglijk aan Z. M. den Koning is aangeboden.

GRONINGEN. Onlangs deelden wij een regtsgeding mede, door Ooijevaars gevoerd, overgenomen uit de *Leeuwarder Courant*; thans leest men in het *Weekblad van den Helder* het volgende door een bewoner van Texel medegedeeld, en strekkende tot eene nieuwe bijdrage van de natuurlijke historie der Ooijevaars.

« Zeker landman had op zijne hofstede een Ooijevaarsnest. Hij verwisselde eens de eijeren van de broeijende Ooijevaars met eenden-eijeren, in afwachting of het wijfje deze zoude uitbroeijen. Dit geschiedde naar wensch; doch hoe verwonderd stond het dier op te zien bij de geboorte van haar vreemdsoortige kroost. Diepere verbazing greep het mannetje aan; hij klapwiekte, klepelde, was onrustig alsof hij zijn wijfje van overspel verdacht hield, als zijnde zich bewust, dat deze rare Ooijevaars die zich even vreemd gevoelden, niet de vrucht konden zijn van zijne vriendelijke gemeenschap. Eindelijk verwijderde zich het mannetje, doch kwam niet lang daarna met een heelen troep Ooijevaars terug, die alle het nest inspecteerden, en al klepelende hunne bevreemding en hunne achterdocht jegens de ongelukkige moeder te kennen gaven.

« Na kennisneming van het corpus delicti, verzamelde zich de schaar op het land in eene regtbank, en na een geruimen tijd geraasd en geklepeld, of, zoo als wij zouden zeggen, gedelibereerd te hebben, werd het woord schuldig uitgeklepeld, en men vloog in massa op het nest aan, dreef de moeder er van af op het land, en viel zoo lang op haar aan, dat zij onder de regterlijke slagen bezweek."

GEMENGDE BERIGTEN.

De Margariet of de parelstar heeft weder bremzaad-thee gedronken. — Lord Greij is opgeknapt. — Het eiland Cijprus wordt gegermaniseerd. — Te Dresden zijn niet minder dan 1200 zangers en 500 muziekanten bezig geweest, eerst te land en daarna te water; de choren zijn door de golven overschreeuw. — Zoo hebben ook de windvlagen de illuminatie te Rome gemollesteerd. — De Leeuwarder kermis is uit hare assche herrezen. — Te Gend is eene bende dieven geknipt. — Gedurende de Spaansche ruzie, zouden de Engelschen, volgens oud-loffelijke gewoonte, zich van het tegen over Gibraltar liggende eiland Ceuta hebben meester gemaakt. — De Oostenrijksche prinsen zijn vriendelijk verzocht voortaan Hongaarsch te leeren — Gala-diné aan het schip de Rijn, goed voor *vlakken-heraus.* — De heeren van de Belgische en Hollandsche grensscheiding hebben zich twaalf jaar te laat getracteerd. — De Fransche staatsbegrooting is bevonden, aan stukken van een frank, juist zoo lang te zijn, als zeven-achtste deelen van den omtrek der wereld in eene regte lijn; weldra zal de omtrek der wereldbol juist zoo lang als de Fransche staatsbegrooting zijn. — Te Amsterdam wordt een Protestant gevraagd voor koekebakkersknecht. — Te Parijs is een valsche munter gevat; hij had niet minder dan zeven echte- doch alle valsch *gemunte*, vrouwen. — Het justitie-huis te Arnhem heeft een aanhangsel dat verhuurd of niet verhuurd is, men weet niet wel hoe de vork in den steel zit. — Otto van Beijeren neemt het Grieksche Koningschap om godswil waar, hij verliest de belangen zijner opvolgers uit het oog. — Hunne Hollandsche en Grieksche majesteiten hebben den ridder Balbi met kruisen en linten overladen. — De vrijheids-stem van D. O'Connell dreunt als een torenklok honderd duizend menschen hooren haar te gelijk. — De Franschen werpen olie in het Iersche vrijheidsvuur. — De Rotterdamsche heer de Monchij heeft het beschrevene vaderschap aangenomen; de beursbrug wordt met gloeijenden Asphalt belegd, eene ware zandwoestijn; een der avenus der Pottebakkersbrug is van timmerhout ontruimd; het oude gemeenelandshuis jammert « ik kwijn" het nieuwe gasthuis kermt « ik zak," daarbij krassen de kraaijen « *f* 550 *intrest iedere week*" gelukkig Rotterdam! De Franschen zijn oorzaak dat de menschen te Othaiti leede oogen krijgen; hun admiraal heeft er meer geraas dan wol gemaakt. — Den 18 Julij 1843 heeft Z. M. Willem II in eene zeer vrolijke en opgeruimde stemming, Tilburg *verlaten*. — Minister Rochussen zingt thans « *ou peut on être mieux.*" — Het Spaansche gouvernement zou twee vrouwen schaken; Spanje is zeker geene Polijgarchie. — De Handelmaatschappij vertrekt naar Java en het goed vertrouwen naar Batavia. — Aan Mijnheer Merkus worden in het Handelsblad de wetten voorgeschreven. — Tijdens het afzijn van den Hanoverschen Apollo heeft Prins Phoeton 's lands zonnekar bestuurd. — In Italie werd den grondsteen van eenen nieuwen weg gelegd. — De cigaren van Sussex zijn 48 stuivers het stuk geloopen; commissie van vrouwe Joinville, geboren Fransisco van Brazille, die eene zoo dolle liefhebster van rooken is. — Rebecca bestormt in Engeland de slagboomen en de tol- en toevlugts-huizen; wee Ommerschans en Veenhuizen, als die booze rif daarhenen komt. — De Provinciale Staten van Gelderland hebben het gebed verrigt; wanneer onze Lieve Heer en HEdA. dit weten, dan is het al wel, de krant heeft er niets mede van doen. — De Camperdown het Leopold en zijne hartvriendin goedendag geschoten en zich deerlijk het lijf gebrand. — Tot blijdschap van Guizot en zijne confrères, hebben de Fransche Staten-Generaal eene vergader-kamer gekocht; eigen haard is geld waard; nu mogen ze, met meer regt dan te voren, de een of ander Manuel ter deur uitzetten. Daarentegen heeft Monsieur Guizot en de zijnen eene nederlaag geleden: wegens een ondergeschikt *punt*, de *hermunting* van de koperen *munt* (H. B.) — Zijne Exc. de Minister van Binnenlandsche Zaken is aan het inspecteren geweest, hij heeft een dijk in malaise gevonden en dien aan de zee tot prooi gegeven. — De Rotterdammers zullen eindelijk eene brood- en vleeschmarkt bekomen (?). — Abd-el-Kader heeft eene geduchte les bekomen. — In Frankrijk zijn *de gedenkschriften van den Koning* achteruit; een Koninklijke telg is bezig dezelve, buiten bezwaar der schatkist, bij te boeken. — Zijne Fransche Majesteit wil volstrekt D'Aumale-lief in Spanje, uittrouwen, het Ministerie verzet zich er tegen; de jongen heer moet de vrijpartij uit het hoofd zetten, dan krijgt hij het onder-Koningsschap van Algerie present. — De Utrechtsche Academie wordt onder plaatselijk en gewestelijk geld bedolven. — Er is een Turk tot advocaat gepromoveerd. — Er zijn weder een groot aantal goede menschen, door het binnenland en het buitenland, geridderd. — In het jongst verloopene wintersaisoen hebben de Zuid-Hollandsche armen van het zachte weder geleefd. — De Koning van Pruissen legt de vrijheid der drukpers aan banden, dan heeft Z. M. altijd gelijk. — De Rijn-Pruissen verlangen de maatschappelijke gelijkstelling hunner Israëlitische landgenooten; Strekfusz, stamptvoet zeker van kwaadheid. — In spijt van Willemsoord en Frederiksoord worden 59 huisgezinnen naar Suriname gezonden. — De 18 Junij pruilt, wegens het uitdeelen van vleesch en brood aan de armen te Rome, op Petrus- en Paulus-dag. — De Pythagorische wijsheid presideert bij de Provinciale Staten van Limburg; behalve een cijnisch reglement en de algemeene ellende, die zich niet verbergen laat, is tot heden niet veel van hunne zittingen uitgelekt. — Zoodra de telegraaf wenkt, vliegt Leopold met zoete lief naar Parijs, om broer Joinville en zus Francisco aan het hart te drukken. — Wegens goede redenen mogen de Pruissische dagbladen voortaan geene melding maken van zelfmoorden; ook zal daar, aan de criminele regtspleging, geene meerdere openbaarheid worden gegeven, dan de *wet* voorschrijft. — Great Britain is te water gelaten. — In Ierland zijn thans 35,000 man troepen te zamen gebragt. — Te Parijs heeft eene vrouw van 24 jaren haar man met een mes uit voorzorg doodgestoken, ten einde de nadeelige gevolgen te voorkomen, welke den drank, waaraan hij verslaafd was, op hem in 't vervolg zouden kunnen uitoefenen. — Den leden van de 2. kamer zijn tegen 7 Aug. bijeengeroepen. — Onder de wateren, die aan de orde van den dag zijn, begint het Eau de Surété eene eerste plaats te bekleeden; steeds versch uit de eerste hand verkrijgbaar bij Soetens, te 's Hage, uit menschlievendheid. — 13 dronken Rotterdammers een pleiziertogje zullende doen is een daarbij omgekomen. — Te Amsterdam is de lijfsdwang toegepast op alle honden. — Men leest in het Handelsblad N°. 3646 een origineel concept tot herstel onzer zieltoogende financiën. — Twee Spanjaarden te Marseille hebben geduelleerd met scheermessen, een barbier en een sigarenmaker, de laatste heeft met één oor 't strijdperk verlaten. — De Spaansche kavallerie is met den besten geest voor den opstand bezield.

MENGELINGEN.

Wij nemen de volgende dichtregelen over, uit het *Nederlandsch Nieuwsblad* van den 22. dezer.

VLISSINGEN; — Julij 1843.

'T Is Feest in Vlissings grijze wallen;
Een heerlijk Feest voor oud en jong!
'k Hoor mij den juichtoon tegenschallen,
Die uit de vest ten Hemel drong.
'k Zie Holland's vlag en wimpels zwieren;
'k Zie lagchend groen de straten sieren;
Met blij Oranje zaâmgestrikt,
En, onder 't davren der kartouwen,
Klinkt ons Wilhelmus van Nassouwen,
Dat steeds het echte hart verkwikt.

Ja, jubel luid, gij Zeeland's veste!
Gij, sleutel van den Zeeuwschen hof!
Geef vlag en groen en bloem ten beste;
Deez dag geeft tienvoud jubelstof!
Doe, Lichtvorstin! uw gouden stralen
Thans op De Ruiter's standbeeld dalen;
Schenk 't heldenaanzigt kleur en gloed,
Als ware 't leven hem herschonken;
Als mogt op nieuw dat oog ontvonken
Van de oude kracht en leeuwenmoed!

Want wat zijn arm, op 't zout der baren,
Voor Neêrland's heil, aan wondren deed,
Mogt Hij, in 't krijgsveld ervaren,
Die heden Vlissing's grond betreedt.
Hij komt, hij komt, de keur der helden,
Die 's land's Historie zal vermelden
Als Mensch, als Krijgshoofd en als Vorst;
De Redder uit de doodsgevaren,
Met Christendapperheid in de âren,
Met Vaderteêrheid in de borst!

En aan zijn zij' zien wij genaken
De panden van zijn Huwelijksmin,
Die van denzelfden vuurgloed blaken
En van den eigen heldenzin.
Ook Saxen-Weimar's Erfbehoeder
Verzelt hen als beminden Broeder,
Als gâ van Haar, wier deugdental,
Haar oudrenpaar steeds was ten zegen
Die, bloemen strooijend op Zijn wegen,
Haar Neêrland nooit vergeten zal!

Wat vederbossen zie ik wappren!
Wat grootsche pracht, wat Vorstenzwier!
Wat kracht, wat moed in 't oog dier dappren
Dat vonken schiet van oorlogs-vier!
Hoe maalt zich in de ontzagbre trekken
Des Vaders, die de liefde wekken,
Eens Koningsziel vol krijgsmansmoed!
Weest welkom, edle, ware Grooten!
Gij vindt de harten U ontsloten!
Wees welkom, welkom, Koningsstoet!

Ginds, op het ruim der schelde-stroomen,
Verrijst een' vloot voor ons gezigt;
Ras zal het uur van 't afscheid komen
En worden de ankers uitgeligt.
De vlugge bodems dansen, wiegen,
Als hunk'ren zij naar 't voorwaarts vliegen,
Den keten, die hen boeit, ontsneld;
Als deelden zij het grootsch verlangen,
Om ras den wedloop aan te vangen
Op 't onafmeetlijk pekelveld!

't Is al reisvaardig; — zeilen kleppren
Terwijl zij mast en want omslaan;
De vlaggen en de wimpels wappren,
En wijzen naar den Oceaan.
De manschap is aan boord genomen;
De jonge Vlootvoogd is gekomen,
En heeft met vuur den staf aanvaard.
't Is de Eer, de Hoop van Neêrland's vlooten,
De derde van des Konings loten,
Prins HENDRIK, zulk een Vader waard!

Maar vóór die zeilen zich ontvouwen
En lustig zwellen in den wind,
Moet 's Konings oog de vloot aanschouwen,
Waaraan zich 't lot zijns Zoons verbindt;
Zijn blik moet op die zeeliên rusten,
Geëerbiedigd aan de verste kusten
Waar Holland's dundoek roemvol zweeft.
Hun houding, oog en jubelkreten,
't Doet alles aan Oranje weten,
Dat de oude Waterleeuw nog leeft.

Des Konings taak is thans voleindigd; —
Aan 's Veldheers zorg is nu voldaan,
Van 't Vaderhart de rust bestendigd,
Al kost het afscheid ook een traan.
Het uur van de afreis is gekomen;
't Kanonvuur schittert langs de zoomen,
En zendt den laatsten groet in 't rond;
Zij hupplen voort, de schoone kielen,
En 't is, of, onder 't voorwaarts wielen,
Heur gang een blijden togt verkondt!

Vaartwel, vaartwel, gij trotsche schepen,
Die grootheid, kracht en moed bevat!
Vaartwel, ô heilige driekleurstrepen,
Zoo vaak met heldenbloed bespat!
Vaarwel, gij, Hendrik van Oranje!
Ontwaart uw oog de kust van Spanje,
Denk dan aan vroegren tijd en nu!
Zie, hoe uw Neêrland rust mag smaken,
Als dáár de tweedragttoortsen blaken,
En vraag: « is 't 's Hemel's wraak voor U?"

Maar groet gij de Algerijnsche kusten,
Zeg dan, het Vorstelijk hart in gloed:
« Eens durfdet gij de zee ontrusten,
Maar gij krompt weg voor Holland's moed!"
En, Prins, wat zee ge ook moogt doorbooren,
Gij zult van Holland's Zeeleeuw hooren;
Dat zijn de lessen, uwer waard!
Keer glorievol uit storm en vlagen!
En blijv' de bloesem uwer dagen
Door 't Vaderoog van God gespaard!

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 25. Julij. Sedert den 22. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Barton, W. Robson, Odessa, wol; Glandovor, H. Parsons, New-Orleans, katoen; la Reine, R. J. Jenson, Hull, stukgoed; Louise, S. lamb, Batavia, koffij; Sophia, H. H. Nieman, Riga, hout; Johan, G. A. Daljau, Courier, P. T. Jacobsen, St. Petersburg, stukgoed; Spera, J. Sehade, Koningsbergen, rogge; Charlotte, E. Stief, Memel; Henriette Charlotte, J. F. Andries; Pauline, J. G. Brun, beide Riga; de Unie, H. Grimmings, Wibdau, alle ballast.

Voor Brussel bestemd:

Minerva, H. B. Julius, Dantzich, houtwaren.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.